

Република Србија
Врховни касациони суд
Рев 2169/2015
25.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиље-противтужене М.П. из К., против туженог-противтужиоца Ј.С.1 из П. на М., чији је пуномоћник В.Ј., адвокат из П. на М., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца Ј.С.1, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 222/15 од 28.07.2015. године, у седници одржаној 25.11.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог-противтужиоца Ј.С.1 изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 222/15 од 28.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави П2 1049/13 од 12.03.2015. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени-противтужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетне деце и то кћери С.Т. плаћа месечно по 10.000,00 динара почев од 12.03.2015. године од дана пресуђења па док за то постоје законски разлози и то сваког 01. до 05. у месецу за текући месец а на руке законске заступнице мал. Т. мајке јој тужиље П.М. под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље преко досуђеног износа и за тражено издржавање од 27.06.2012. – 12.03.2015. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени-противтужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетне кћери С.Ј.2 плаћа месечно по 6.000,00 динара почев од подношења тужбе 27.06.2012. године па до 12.03.2015. године, а од 12.03.2015. године па док за то постоје законски разлози месечно по 8.000,00 динара и то сваког 01. до 05. у месецу за текући месец на руке законске заступнице мал. Т. мајке јој тужиље П.М. из К. под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке, преко досуђеног износа тужбени захтев је одбијен. Ставом петим изреке, одлучено је о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 222/15 од 28.07.2015. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог-

противтужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу један и пет изреке. Иста пресуда преиначена је у ставу три изреке тако што је обавезан тужени-противтужилац да на име свог доприноса за издржавање своје малолетне ћерке Ј.С.2 плаћа месечно по 8.000,00 динара и то сваког 01. до 05. у месецу за текући месец а на руке законске заступнице мал. Т. мајке јој тужиље П.М. из К. и то почев од 01.12.2013. године па убудуће под претњом принудног извршења, док је тужбени захтев у делу обавезе туженог да плаћа на име доприноса за издржавање мал. ћерке Ј.2 месечно по 6.000,00 динара почев од дана подношења тужбе 27.06.2012. до 01.12.2013. године одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде тужени-противтужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су били у ванбрачној заједници која је престала 25.06.2012. године. Из те заједнице имају двоје малолетне деце Т. рођену ... године и Ј.2 рођену ... године. Малолетна деца су правноснажном пресудом поверена на самостално вршење родитељског права мајци М.П. Иако су деца поверена мајци, са тужиљом живи само ћерка Ј.2, док ћерка Т. живи и даље у домаћинству оца С.Ј.1. Домаћинство у коме живи тужила са малолетном ћерком чине њен отац, мајка и сестра, у породичној комфорној кући. М. баба и деда бораве у другој кући и имају засебно домаћинство. Породична кућа у којој живи М. са својим дететом као и земљишни фонд су власништво М. деде, а стан који се налази у П. и који користи М. сестра док траје школска година су власништво М. бабе. П.М. не поседује непокретну имовину. Извори прихода домаћинства у коме живи М. су пољопривредна делатност и примања из радног односа. Месечна нето плата тужиље износи 38.125,30 динара.

Тужени-противтужилац је по занимању полицајац запослен у ПС П. на М., остварује месечне приходе од око 42.000,00 динара, живи у П. на М. у породичној кући у заједници са малолетном ћерком Т. рођеном ... године и мајком која је пензионер са пензијом од 22.000,00 динара.

Малолетна Т. је школског узраста и похађа трећи разред основне школе, одличан је ђак. Малолетна Ј.2 је предшколског узраста, похађа вртић. Утврђене су свакодневне потребе деце за исхрану, обућу, одећу, потребе вртића односно школе и здравствено стање. Цена услуга породичног смештаја деце и омладине тј. месечне накнаде за издржавање према решењима Министарства за рад, запошљавања, борачка и социјална питања од подношења тужбе за јун месец 2012. године износила је 20.982,00 динара, а у марту месецу 2015. године не прелази износ од 24.000,00 динара.

Ценећи потребе малолетне деце и могућности туженог-противтужиоца као дужника издржавања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су обавезали туженог да доприноси издржавању деце на начин ближе описан у изреци другостепене пресуде.

Неосновано се у ревизији указује на погрешну примену материјалног права

Родитељи према члану 73. Породичног закона имају право и дужност да издржавају дете под условима одређеним овим законом. По члану 154. став 1. Породичног закона малолетно дете има право на издржавање од родитеља.

Критеријуми за одређивање издржавања прописани су чланом 160. Породичног закона према коме се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2). Могућност дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3).

Ценећи све околности на страни туженог као дужника издржавања и потребе повериоца издржавања, и по оцени Врховног касационог суда одлука којом је тужени обавезан да доприноси издржавању малолетне деце и то малолетне Т. износ од 10.000,00 динара почев од 12.03.2015. године (као датума доношења првостепене пресуде) па убудуће и малолетне Ј.2 износ од 8.000,00 динара, је донета правилном применом члана 160. Породичног закона.

Ревизијски наводи да је као тужилац у овој парници наведена мајка малолетне деце М.П. и да она није могла бити странка у поступку, већ су били предмет правилне оцене другостепеног суда коју прихвата и овај суд.

На основу члана 414. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.